

Enric Casasses
ha publicat un recull de poemes d'arrel popular i de ramificacions d'avantguarda
ORIOL DURAN

La vida no ha de ser res més que vida quotidiana, escrigué Joan Brossa, i la poesia, també. Allò que es diu, i creix més enllà del so en el tu que ho escolta, pren la forma del vers esmolat i sonor a les mans d'Enric Casasses. Amb *T'hi sé* Casasses mostra un ventall prou ampli dels camins per on passa el poeta i de les fonts primeres d'on beu el seu art d'escriure. Són poemes d'arrel popular i de ramificacions d'avantguarda. Una flor rara i germana de l'oralitat. Poesia viscuda i nascuda precisament en el mateix moment de fer-se obra literària.

Perquè la llengua poètica defuig els motlles estantissos i les estructures sintàctiques constrenyedores, perquè el poeta és l'artesà que mou els fils de la llengua que es parla i la recrea al seu lliure albir. L'element fònic, oral, generador de nous matisos lèxics, fa possible que la llengua catalana sigui un cos viu en el qual el significat prengui terreny respecte la significació. Els jocs lingüístics, les reformulacions líriques de locucions i frases fetes, són dos dels recursos expressius que més domina Casasses a l'hora de construir una tradició poètica popular que parteix dels referents cultes primigenis—els trobadors provençals—

T'hi sé en vers i en el dir

fins als autors d'avantguarda del segle XX. Si li sabem a Enric Casasses la seva afinitat artística amb Max Jacob i Tristan Zara, per exemple, també li reconeixem que les seves creacions poètiques expliquen una concepció de l'art, no només de la poesia.

Al llarg d'aquest volum hi detectem un seguit de continuïtats temàtiques i una plena intenció lírica original. Els poemes giren a l'entorn de la poesia amorosa i reivindicativa, des del carrer i des dels camins ofegats per la banalització postindustrial que ell combat en vers i en el dir amorós. El títol *T'hi sé* al·ludeix a un possible nom d'autor de poesia

oriental, clàssic, imaginari, i a una apel·lació còmplice al tu amorós, receptor dels poemes. Hi ha homenatges explícits a Salvat-Papasseit i a Malevitx, com dues de les baules que conflueixen en la seva proposta poètica: l'un com a exponent de la poesia popular, reivindicativa i amorosa catalana, i l'altre com a exemple d'art pictòric d'avantguarda, que forada les convencions interpretatives burgeses. Ambdós són referents que ben sovint Casasses ha reivindicat explícitament als seus poemaris anteriors. També Vinyoli, és clar.

El poemari mostra una polimetria brillant amb una especial predilecció pels versos tetrasíl·labs, que li permeten un to sentencios proper a l'aforisme líric, com al poema *Epicur, sentència 33*: "Crida la carn: / no tenir fred, / no tenir fam, / no tenir set. / El qui ho pot fer, / i que demà / veu que també / se'n sortirà, / d'aquestes tres, / no el guanya ni / el mateix Zeus / a ser feliç." També cal destacar la composició de versos tetrasíl·labs rimats de *Mon pare fou* en la qual el poeta crea una imatgeria precisa i il·luminada, que desenvolupa una visió totalitzadora de la realitat i de la qüestió de si hi ha religió més enllà de l'espiritualitat humana. *

T'HI SÉ
Enric Casasses
Editorial:
Edicions de 1984
Barcelona, 2013
Pàgines: 144
Preu: 15 euros

NOVEL·LA ÒSCAR MONTFERRER

El rellotge mana

Un robatori a una furgoneta blindada de la Reserva Federal dels Estats Units no va com ha d'anar. El cervell de l'operació es posa en contacte amb un expert a resoldre problemes que li'n deu una des que va fer fracassar una operació a Kuala Lumpur cinc anys enrere. Per fer net de tot plegat només hi ha un marge de 48 hores: el temps que triga a activar-se el mecanisme de destrucció dels bitllets robats.

Aquest és el plantejament de la trama que ofereix Roger Hobbs a *Ghostman*, una novel·la d'acció que s'arrapa com una sangonera als paràmetres del gènere.

Poca cosa hi ha que s'aparti de la línia principal del seguiment de les accions del protagonista, que actua com a narrador. El

seu relat només té com a condiment la crònica per episodis interposats del cop fallit a la capital de Malàisia.

L'acció empeny la novel·la a tanta velocitat que ajuda a passar per alt algunes de les trampes —poques— amb què Hobbs adoba la bastida quan comença a trontollar.

Això, però, té conseqüències: les ambientacions semblen extretes d'una passejada via *Google Street View* feta sense sortir de casa; les descripcions de les armes i les caixes fortes semblen copiades de la Viquipèdia i les

GHOSTMAN
Roger Hobbs.
Traducció:
Carles Andreu
Editorial: Empúries
Barcelona, 2013
Pàgines: 394
Preu: 17,90 euros

escenes violentes, teòricament espectaculars, només tindrien *credibilitat* si es veiessin en una pantalla fetes amb efectes especials. Per extensió, els personatges, supeditats tothora a la situació en què s'han de produir, tenen la densitat d'una capa de mantega escampada damunt una torrada calenta.

En altres moments, *Ghostman* hauria estat una novel·leta de debut acceptable. Ara és un *best-seller* amb una segona part en gestació. L'autor, sembla obvi, sap el pa què s'hi dóna, ara, en el mercat dels llibres. *